

hjemme, men det er det samme, der driver os ude i verden. Vi kæmper for lige muligheder for alle; vi kæmper for, at alle – uanset deres forældres baggrund eller deres egen økonomi – skal have de samme chancer for at få et godt liv.

Derfor er udgangspunktet for vores politik altid at sikre, at fællesskabet er så stærkt, at samfundsøkonomien er solid, at alle kan få både en uddannelse og et arbejde. Dygtiggørelse af den enkelte og maksimal beskæftigelse for alle er selve grundpillerne i det velfærdssamfund, vi med rette holder så meget af.

I de kommende år står vores land over for store udfordringer. Den globalisering, som for så få år siden virkede som noget fjernt og abstrakt, er allerede blevet meget nærværende. Udflytning af arbejdspladser, ikke mindst fra industrien, til Østen og Østeuropa sker hyppigere og hyppigere. Den største politiske udfordring i de næste år bliver at tackle dette nye konkurrencepres fra den globale økonomi.

Hvor forsvinder nutidens job så hen? Hvad skal vi leve af om 10 år og 20 år? De job, der er behov for, så vi alle kan få et godt liv, kommer jo ikke automatisk. Fremtidens arbejdspladser kræver en klog og fremsynet politisk satsning i dag. Fælles investeringer i fremtiden har langt større perspektiver end løftet om yderligere vækst i det private forbrug og skattelettelse til de mest velstillede.

Vores hovedopgave her i Danmark er at generobre positionen som et foregangsland i mødet med de globale udfordringer. Det gælder på mange felter, ikke mindst over for de helt store spørgsmål, som vi slet ikke har hørt noget om i dag, som den truende klimakatastrofe og den fremtidige oliemangel. Skal de trusler imødegås, kræver det en langt bedre effektivitet i energiforbruget og omlægning til vedvarende energi. Her kan Danmark naturligt indtage en førerstilling. Det vil medføre bedre løsninger for os selv og andre og samtidig give massevis af job i Danmark.

Politik handler også om livskvalitet, at give muligheder for udfoldelse og skabe tryghed for den enkelte. Velstand giver valgmuligheder og gode oplevelser. Man kan gøre mere for sig selv og familien, og takket være en imponerende indsats af det danske folk er Danmark blandt verdens bedste og mest velstående lande. Vi har alle chancer for at gøre det endnu bedre.

Vi må aldrig acceptere den mærkværdige holdning, man kan høre, om, at jo rigere vi bliver, jo mindre velfærd har vi råd til. Nedsærin-

ger og forringelser er gammeldags politik, investeringer og forbedringer er moderne politik.

Men det er langt fra nok med gode yderrammer. Vi har jo også brug for overskud i hverdagen. Vi skal fornemme, at vi er en del af et fællesskab. Vi skal kunne glæde os over vores familie og arbejde. For ens egen tilfredsstillelse og tryghed er jo ikke meget værd, hvis det er sådan, at man kan se, at andre har ufrihed og er utrygge i deres liv.

KL 14.25

Danmark er et af verdens bedste samfund. De fleste af os synes formentlig, at det er det allerbedste samfund. Mange klarer sig godt. De har et rigt liv, et spændende job og en god løn. Skatnedsættelser, stigende boligpriser og lav rente har givet store stigninger i det private forbrug.

Alligevel er der også mange danskere, der ikke er blevet begunstiget af den udvikling. Op imod 100.000 børn vokser op i hjem, hvor der er så få penge til rådighed, at det ligner fattigdom midt i Danmark, midt iblandt os, vel at mærke samtidig med, at antallet af multimillionærer skyder i vejret.

Der er behov for en ny kurs, hvor vi gør brug af alle i det danske samfund. Det er et chokerende antal mennesker, som oplever, at samfundets døre er smækket i for dem: Ledige over 50 år, store grupper af indvandrere, unge uden praktikplads, mange kronisk syge og handicappede, voksne på førtidspension, de ældre mennesker i vort samfund med få menneskelige relationer, de mange fattige på kontanthjælp.

Det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt, og vi burde koncentrere vores politiske kræfter om at vende den negative udvikling. Tiden er inde til, at vi skaber håb, og at vi åbner fællesskabets døre for alle de mange, der i dag er lukket ude.

Vi må også se på, hvad den velfærd, vi kender i dag, er værd, hvis alle de, der skal levere servicen – hjemmehjælpere, sygehjælpere, sygeplejersker, plejehjems- og rengøringsassistenter og mange andre – slides ned i dårligt betalte job med et opskruet arbejdstempo og med en evig følelse af ikke at slå til.

I det hele taget er mange kvinder i den private og offentlige servicesektor ofte blandt de dårligst behandlede i vores samfund. Fremtidens ligestillingsdebat bør tage sit udgangspunkt her.

Politik handler også om miljø, for solidaritet er jo ikke kun solidaritet med dem, der lever på kloden i dag. Det drejer sig også om, hvad vi kan gøre for verden, at vi overlader verden i en